

Het leven gaat door

Verrassende ervaringen rondom de dood

Colofon

ISBN: 978 94 6365 372 5
1e druk 2021
© 2021, Dianne Bosch
www.diannebosch.nl

Uitgeverij Elikser
Ossekop 4
8911 LE Leeuwarden
www.elikser.nl

Vormgeving binnenwerk en omslag: Evelien Veenstra
Foto omslag: Simone van Raaij

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

Het leven gaat door

Verrassende ervaringen rondom de dood

Dianne Bosch

Inhoud

Dankwoord	9
Vooraf	II
Hoofdstuk 1 - Mijn eigen ervaringen met de dood	15
• Mijn vader	15
• Mijn moeder	19
• Mijn oom	22
• Mijn oudste broer	23
• Mijn nicht	24
• Mijn zus	25
• Mijn schoonzus	26
• Aanvullingen: mijn broer en mijn moeder	27
• Gedicht	32
Hoofdstuk 2 - Voor de dood, aankondigingen	34
• Zijn dood werd aangekondigd	35
• Wezens die helpen loslaten	36
• Ik wil liefde ervaren...	37
• Engelen van doorgang	37
• Hij werd opgehaald in een witte koets	38
• Dankzij haar dood heb ik de liefde gevoeld	39
• Bezoek van overledenen	40
• Hij wilde geen plant zijn	41
• Een prachtig mooi bloemenlandschap	43
• Het gevoel te moeten bellen	43
• Een aankondiging in een droom	44
• Aanvoelen dat de tijd op is	44
• Ze zeggen dat ze me komen halen	45

• Engelen aan mijn bed	46
• Achteraf	47
Hoofdstuk 3 - Het overlijden	51
• De hemel ging open, zijn ziel werd meegenomen	51
• Ik zag een engel, die haar meenam	53
• Ik zag haar ziel uit haar lichaam vertrekken	54
• Een bijna-doodervaring	56
• Op de dag dat hij stierf, stond hij bij haar bed	57
• Mijn overlijden als piloot	58
• Aanvulling	61
Hoofdstuk 4 - Contact met overledenen	64
• Ik zag hem helemaal vrij	64
• Brieven van overledenen	66
• Ze was daar heel gelukkig en ik was boos	69
• Afspraak met opa	71
• Contact met oma	71
• Mijn vaders energie als een gouden deken	72
• De auto van mijn vader	76
• Ik ben geur	78
• Een gesprek met mijn overleden man	79
• Ik kon haar geur ruiken	80
• Mijn moeder reed mee in mijn auto	81
• Een warme hand	82
• Op zoek naar antwoorden	82
• Opmerkingen	84
Hoofdstuk 5 - Verschillende ervaringen	87
• Mijn broertje praatte met zijn buik	87
• Mijn vader nam de regie in eigen hand	89
• Ik krijg veel vlinders	91

• Hij vertelde waarom hij mij als moeder gekozen had	96
• Gelouterde zielen, die ons willen helpen	106
• Jro Tata, goede reis...!	110
• Ik ben niet bang om dood te gaan	115
• Ik heb al lang MS en kies voor euthanasie: interview en bericht	122
• Toelichting	132
 Hoofdstuk 6 - Naar een vorig leven, door de dood, het tussenbestaan en de planning van dit leven	 135
• Ik wilde leren dat het leven doorgaat	135
• Ik wil mijn gouden energie, mijn kernenergie, terug	158
• Eigenlijk was ik wel een liefdeskind	172
• Je hebt niet veel nodig om heel gelukkig te zijn	184
 Nawoord	 204
 Conclusies	 206
 Geraadpleegde literatuur	 208

Dankwoord

Hierbij bedank ik alle mensen die hebben meegewerkt aan het ontstaan van dit boek. Die ik mocht interviewen en die hun vaak zeer persoonlijke ervaringen met mij gedeeld hebben. Daarmee hebben ze eraan meegewerkt het taboe, dat nog steeds rondom de dood bestaat, te doorbreken. Met name het taboe over het leven na de dood en het doodgaan zelf.

Verschillende mensen die ik geïnterviewd heb, vertrouwden me meer ervaringen toe. Al pratend kwamen herinneringen boven, waaraan ze zelf eerst niet gedacht hadden.

Hartelijk bedankt hiervoor: Rosita, Tanja, Carien, Geeske, Masja, Renate, Carla, Hester, Tinka, Hetty, Irene, Simone, Ruud, Cathalijne, Marieke.

Daarbij bedank ik apart de mensen die bereid waren om één of meer sessies met mij te doen over een vorig leven, de dood, het tussenbestaan en de planning van dit leven. Hierdoor is het zicht op wat er kan gebeuren rondom de dood voor hen en hopelijk ook voor de lezer verruimd. Er is ook meer inzicht gekomen in het feit dat we veel meer regie hebben dan we vaak zelf wel denken. Veel grote gebeurtenissen in dit leven hebben we zelf gepland. We hebben dat gedaan om ervan te leren en om ons bewustzijn te vergroten. Dat was en is voor iedereen leerzaam, voor de lezer, voor de mensen die de sessies ondergingen en ook voor mijzelf. Vandaar veel dank aan Marieke, Tinka, Hetty en Hester.

Dan is er nog een derde groep, die mij enorm geholpen heeft met het schrijven van dit boek. Dat zijn mijn meelezers en correctoren. Zij hebben mij bemoedigd, geleerd beter te letten op te

lange zinnen, onduidelijkheden, hoe een zin beter kan lopen en nog veel meer. Na hun reacties kon ik weer snel de draad oppakken en enthousiast verdergaan.

Bedankt Marga Kruize, Marieke Ruijgrok, Simone van Raaij, Frank Boonstra.

Tenslotte bedank ik mijn uitgever Elikser, Jitske Kingma, voor de perfecte samenwerking.

Vooraf

De titel van dit boek is: Het leven gaat door - Verrassende ervaringen rondom de dood.

Als je deze ervaringen gelezen hebt, kan het bijna niet anders, dan dat je meer besef hebt gekregen van een doorgaand leven. Een leven dat al voor dit leven is begonnen en na dit leven verder zal gaan.

De functie van dit boek is bemoediging en bevestiging. Daarnaast kan het mensen, terecht, aan het twijfelen brengen.

Dit boek kan bemoedigend zijn voor mensen die zich afvragen of er een leven na de dood bestaat.

Aan mensen die geloven dat het leven na de dood doorgaat, kan dit boek een bevestiging en duidelijke voorbeelden geven.

Bovendien kan het mensen, die beweren dat het leven met de dood ophoudt, aan het twijfelen brengen en nieuwe perspectieven bieden.

Dankzij de lockdown vanwege corona, ben ik met het schrijven van dit boek gestart. Ik besefte opeens weer, bij de eerste beelden van de Italiaanse ziekenhuizen, dat ik zelf ook zomaar dood zou kunnen gaan. Zeker nadat ik op een nacht wat koorts had en verkouden begon te worden, schrok ik. Het bleek na een paar dagen gelukkig gewoon mijn gebruikelijke verkoudheid te zijn. Niet dat ik bang voor de dood ben, maar toch overviel het mij, zoals bij veel mensen.

Sinds die tijd wordt er veel over de dood geschreven en valt me op, dat heel veel mensen in kranten en op de tv, dus zeg maar

de gangbare media, ervan uitgaan dat het leven met de dood ophoudt. Niet alleen dat het leven ophoudt, maar dat dat het ergste is wat je kan overkomen.

Ik ben het daar niet mee eens. Of beter gezegd, na mijn eigen opleidingen, ervaringen en zeker na de interviews en sessies voor dit boek ligt dat voor mij compleet anders.

Voor mij is het duidelijk dat het leven ook na de dood weer verdergaat. Mijn ziel heeft al veel levens geleid en is bezig met haar eigen proces. Verder ben ik er, door eigen ervaringen en door de beschreven ervaringen in dit boek, van overtuigd dat we na dit leven ontvangen worden door een ontvangstcomité met veel vreugde en liefde. Allerlei spanningen en angsten uit dit leven verdwijnen en alles krijgt een betekenis.

Aangezien ik dit een heel boeiende materie vind, wil ik deze graag met anderen delen. Te meer omdat ik na mijn opleiding Hypnotherapie en Reïncarnatietherapie daar zelf veel ervaring mee gekregen heb. Ruim 25 jaar geleden ben ik mijn eigen praktijk gestart om het geleerde in de praktijk te brengen. Voor mij is dit onderwerp dus al jaren bekend terrein.

Ik heb een beperkt aantal ervaringen van mijzelf gedeeld. De nadruk ligt in dit boek vooral op de verzamelde ervaringen van veel verschillende mensen. Daarbij gaat het vooral om ervaringen die glimpen laten zien of veel meer dan dat, van een andere werkelijkheid. Van een leven van de ziel, die doorgaat en vaak andere prioriteiten heeft dan onze persoonlijkheid.

Het verzamelen van dergelijke ervaringen heeft geleid tot veel bezoekjes aan vrienden en bekenden, die mij wel wilden vertellen over hun ervaringen. Dat verzamelen was gelukkig niet zo ingewikkeld. Bovendien kwam ik van de een bij de ander terecht.

Wat mij hierbij opvalt, is dat veel mensen deze ervaringen nauwelijks delen met anderen. Dat zij blij zijn dat zij, wat zij meegeemaakt hebben, kunnen delen met mij en dat anderen dit mogen lezen. Voor mij waren deze gesprekken heel inspirerend en vreugdevol.

De eerste vier hoofdstukken zijn verzamelingen van interessante en verschillende ervaringen voor, tijdens en na de dood. Dit zijn laagdrempelige korte en langere verhalen, die veel mensen wel eens gehoord hebben, zelf of via via. Daarna volgen een aantal uitgebreide ervaringen. Tenslotte het verslag van vier sessies, waarin diep wordt ingegaan op het hele proces van een vorig leven ervaren, het doodgaan, het tussenbestaan en de planning van dit leven. Daarbij wordt ook gekeken naar in hoeverre aan deze doelen, die voor dit leven gepland waren, gewerkt wordt en is.

In wezen gaat dit boek over de zin van leven en sterven.

Als je alle verhalen leest, wordt duidelijk dat er veel overeenkomstige doelen zijn en dat Liefde en dan vooral onvoorwaardelijke liefde de hoofdzaak is. Tegelijkertijd is elk leven speciaal en zijn alle ervaringen bijzonder. Dat is de paradox van het leven. We zijn tegelijkertijd allemaal hetzelfde en allemaal uniek. We lijken allemaal onze eigen verlangens te hebben, maar in wezen willen we allemaal hetzelfde.

Als we dit kunnen herkennen en erkennen, respect kunnen opbrengen voor ieders eigenheid en ieders eigen tempo en vorm, zonder oordelen, dan zijn we al een heel eind op weg. Op weg naar universele doelen van liefde, gelijkheid en verbinding, op weg naar een hoger bewustzijn en naar een betere wereld.

Hoofdstuk 1

Mijn eigen ervaringen met de dood

In dit hoofdstuk beperk ik mij tot het overlijden van directe familieleden. Het zijn niet de complete verhalen. Alleen hoe ik ze beleefd heb en daarvan dan met name de voorvallen die met een leven na de dood te maken hebben.

Mijn vader

Mijn allereerste bewuste ervaring van de dood was bij het overlijden van mijn vader. Dat is intussen al ruim 35 jaar geleden. Hij was al langer ziek. Hij had problemen met zijn hart en tenslotte kreeg hij leverkanker. Op het laatst kwam hij thuis uit het ziekenhuis om te sterven. Mijn moeder verzorgde hem daar. Hij ging steeds meer achteruit en alle broers en zussen werden door mijn oudste zus gebeld om te vragen het weekend te komen.

Waken

Meteen toen ik dit hoorde, wist ik dat ik moest gaan. Ik regelde opvang voor mijn twee kleine kinderen en ging met het openbaar vervoer naar Hellendoorn. Daar aangekomen bleken al meer broers en zussen aanwezig of onderweg te zijn. Ik ging naar mijn vader toe, die in bed lag. Hij kon niet meer goed uit zijn woorden komen en ik wist niet zeker of hij mij herkende. Mijn zus Anja vroeg mij later op de middag, of ik samen met haar die nacht bij mijn vader wilde waken. Om een uur of negen die avond gingen

mijn zus, mijn moeder en ik naar zijn bed om hem klaar te maken voor de nacht. Mij werd verteld wat ik zou moeten doen en tenslotte kreeg hij zijn slaappil en nog meer tabletten in zijn mond en een bekertje water om ze door te slikken. Nadat hij dat gedaan had, zakte hij terug op het bed en gaf zich over. In eerste instantie aan de slaap, maar deze overgave ging dieper.

Overlijden

Mijn zus zag dit en zei tegen mijn moeder: 'Haal de anderen...'. Mijn moeder schrok, twijfelde, maar ging toch naar de kamer die ernaast lag. Even later kwamen verschillende broers en zussen binnen en gingen allemaal om het bed staan. Terwijl mijn moeder weg was, stond ik naast het bed van mijn vader, dichtbij hem. Hij draaide zich naar mij toe, pakte met beide handen mijn handen en keek me de hele tijd indringend en smekend aan. Ik voelde me daar ongemakkelijk bij en dacht dat hij zich vergiste. Even later kwam mijn moeder binnen en ik zorgde snel dat zij op mijn plek kwam te staan. Daarna nam mijn vader haar handen in de zijne en keek haar aan alsof hij nog van alles wilde zeggen. Iedereen stond om zijn bed. Mijn vader ging liggen, sloot zijn ogen, haalde nog een keer diep adem en gaf zich over. Het duurde even tot het tot iedereen doordrong dat hij overleden was. Zo snel ging het.

Afleggen

De huisarts werd gebeld en er kwam een verpleegkundige om mijn vader af te leggen. Ze vroeg aan mijn zus en mij om erbij te blijven. Ze ging hem wassen. Ik stond bewegingloos en wat verstart naast hem. Ik keek de hele tijd naar zijn naakte lichaam dat helemaal geel geworden was. Het was het soort lichaam als Jezus

bij de kruisafname: mager, krom en levenloos. Pas toen mij gevraagd werd om aan mijn kant de mouw van zijn overhemd over zijn arm te schuiven, kwam ik uit mijn verstarring en deed wat mij gevraagd werd.

Sterker en rijper

Na de begrafenis ging ik weer naar huis, naar Arnhem, en ik voelde dat ik iets belangrijks had meegemaakt. Onderweg lopend naar mijn werk zag ik nog het dode gele lichaam van mijn vader. Ik was blij dat ik geholpen had, ook al had ik nauwelijks iets gedaan. Ik had in elk geval de dood in de ogen gekeken en was er niet voor weggelopen. Ik voelde me daardoor diep van binnen sterker en rijper.

Sigarettengeur

Ongeveer acht jaar later begon ik aan de opleiding Hypnose en Reïncarnatie Therapie in Amersfoort. Voor deze opleiding moesten we met oefengroepjes werken en het geleerde thuis toepassen. We waren met drie vrouwen bij een van hen thuis in een dorp in de Betuwe. We hadden elkaar bijgepraat over onze ervaringen en zouden met een oefening beginnen. Opeens rook ik sigarettenlucht. Ik vroeg mijn vriendin Maria of zij of haar man en zonen rookten, maar dat was niet het geval. Er was ook niemand op bezoek geweest die rookte. Ik bleef deze geur de hele tijd ruiken en begreep niet waar hij vandaan kwam. Maria zei opeens: 'Ik zie iemand, er is hier iemand bij ons...' Op dat moment wist ik dat mijn vader bij ons was. Ik was er niet echt blij mee, want ik had nogal dubbele gevoelens naar mijn vader. Dat had ermee te maken dat ik niet zulke prettige herinneringen

aan mijn jeugd met hem had. Mijn vader zei via mijn vriendin, dat hij me wilde helpen. Daar had ik niet zo'n behoefte aan. Ik vertelde hem daarom dat hij beter eerst aan zichzelf kon gaan werken, voordat hij mij ging helpen. Daarmee werd ons gesprek afgesloten.

Naar het licht

Later vertelde Maria dat ze thuis nog contact met mijn vader had gehad en dat ze hem geholpen had naar het licht te gaan. Daar was hij namelijk nog niet. Zijn ziel hing nog bij de aarde vanwege zijn schuldgevoel. Hij ging naar de verschillende mensen met wie hij nog niet klaar was. Ik was blij dat ze hem verder naar de overkant geholpen had en besteedde er daarna geen aandacht meer aan.

Anderen helpen

In de jaren daarna heb ik vaak contact met mijn overleden vader gehad. Heel vaak maakte hij gebruik van de sterke sigarettegeur, om mij te laten weten dat hij er was. De hele week door rookte hij deze sigaretten en in het weekend rookte hij een sigaar, waar hij extra van genoot.

Ik heb een tijdlang therapie gehad over de invloed van ons relatietrauma. Niet zo lang geleden kwam mijn vader weer bij mij voordat ik echt in slaap viel. Ik vroeg hem wat hij mij wilde zeggen. Hij vertelde dat hij nu ook vanuit de hemel zelf andere mensen ging helpen, die het moeilijk hadden. Daar was hij blij mee en ik ook.

(Als je meer wilt weten over de ervaringen van mij met mijn vader, hoe ik mijn trauma ontdekte en ermee gewerkt heb, lees

dan mijn vorige boek *Alles moet open*. Daarin wordt dit proces uitgebreid beschreven, van de ontdekking tot en met de vergeving en de heling.)

Geïnspireerd

Vlak na het overlijden van mijn vader sprak ik hierover met een vriendin. Ik vroeg me af waar hij zou zijn en hoe het verder gaat na de dood. Zij leende mij het boek van Raymond Moody, *Leven na dit leven: het onderzoek van een verschijnsel: voortbestaan na lichamelijke dood*. Ik werd hier enthousiast over en ging meer lezen. Ik las in de jaren erna alle boeken van Kübler Ross en tenslotte zoveel mogelijk boeken die in de bibliotheek over de dood en verwante onderwerpen te leen waren. Daarbij sprak het boek *Boodschap van licht* van Helen Greaves mijn enorm aan. Ik vond het heel overtuigend om te lezen hoe juist twee nonnen samen oefenden in telepathische communicatie en afspraken na de dood van de eerste met elkaar contact op te nemen en te vertellen hoe het aan de andere kant was. In haar boek kun je het verhaal van haar hartsvriendin, die overleden was, lezen.

Mijn moeder

Mijn moeder was gevallen en opgenomen op de ziekenafdeling van het bejaardenhuis waar ze woonde. Mijn zus belde iedereen op dat het niet goed met haar ging en vroeg ons om op bezoek te komen. Was het ook om afscheid te nemen? Dat was nog niet helemaal duidelijk, maar dat kon wel zo zijn. Ik kwam in Hellendoorn aan en ging naar haar toe, naar de ziekenafde-

ling. Steeds kwamen er weer meer broers en zussen binnen, in totaal acht, mijzelf meegerekend. Haar kinderschare was weer compleet. Daarbij waren ook alle aangetrouwde kinderen en alle kleinkinderen van mijn moeder binnen. Mijn moeder was elke keer zo blij hen te zien, veerde op en leek opnieuw weer zin in het leven te krijgen.

‘Moe en der dagen zat’

Al jaren ervoor, als ik belde om te vragen hoe het was, antwoordde ze met: ‘Moe en der dagen zat’. Nu weet ik wel hoe daarmee om te gaan, maar in die tijd stond ik dan vaak met mijn mond vol tanden. Ze was in feite levensmoe, vooral na het overlijden van mijn vader. Als ze in gezelschap was, had ze plezier, maar vlak daarna voelde ze zich eenzaam en kwam niet meer tot initiatieven. Op het laatst ging ze ook echt achteruit in haar geheugen en in de verzorging van haarzelf, terwijl ze haar hele leven er altijd juist zo goed verzorgd uitzag.

Bang om niet meer wakker te worden

Nadat iedereen langs was geweest en haar begroet en omhelsd had, gingen een paar mensen naar haar appartement om daar het een en ander te doen. Mijn schoonzus Josien en ik bleven bij haar bed zitten. Mijn moeder was duidelijk heel moe en zat half rechtop in bed, maar wilde niet gaan liggen. Bang dat ze was om niet meer wakker te worden. We vertelden haar dat ze alleen even hoefde te rusten. Ik hield haar hand stevig vast en zei dat ik haar vast zou blijven houden. Voorzichtig liet ze zich wat meer in de kussens zakken. Ik zei haar dat ze niet bang hoefde te zijn.